

som andre Vidnesbyrd. Der er saa meget mindre Grund for Mindretallet til at sætte Bjørnbaks Udsagn til Side, som han i særlig Grad bygger paa Valgformandens Vidnesbyrd. Jeg tror, at skulde de to Vidnesbyrd veies imod hinanden, maatte ubetinget Overvægt falde ud til Fordel for Bjørnbak. Utsaa jeg siger, at det er Mindretallets Sag at godtgjøre, at den vilkaarlige Lovstridige Flytning ikke har medført spildte Stemmer. Men dernæst vil jeg til Overflod bemærke, at det forekommer mig at være temmelig sikkert, at Flytningen har medført Spild af Stemmer. Det ærede Mindretal har ladet afstrykke et Bilag 3, hvorefter man ser, at en Velger erklærer, at han ikke vidste Noget af, at der var Afstemning paa to Steder; han vidste, at der var Afstemning et Sted, men at der var Afstemning paa to Steder, derom havde han ikke Kundskab. Nu kan man sige, at der var indrykket en Opfordring i Aarhus Amtstidende til Alle om at melde sig med deres Afsigt mod Valget, men hvad betyder det, at man retter en sliq Opfordring til Folk? Vi tør ikke lægge urimelige Byrder paa Velgernes Skuldre; det er godt, at vi kunne faae dem til at møde i stort Antal ved Valget, men at forlange, at de bagefter af egen Drift skulle møde i Forhør og spille deres Lid, tror jeg ligger ildover, hvad man kan forlange. Utsaa, naar de ikke efterkomme Opfordring til at møde og fortælle, at de vare komne i Bilde over en eller anden mod Lovens truffer Foranstaltning, kan man ikke deraf hente noget som helst Bevis til Fordel for den vilkaarlige Foranstaltning.

Efter at denne Flytning var besluttet, vilde det jo være ganske naturligt, om Valgformanden havde sørget for at faae det kundgjort for Valgforamlingen saa tydeligt som muligt. Det er indrømmet af Valgformanden selv, at den Meddelelse, han gav Foramlingen, kun blev hørt af meget Faa; det siger han selv. Om han overhovedet har givet nogen Meddelelse, er ialtsald usikkert; men vi have saa Meget fra ham selv, at vi ikke behøve Mere. Han siger, at Mængden var i Opbrud, da han gav sin Meddelelse, saa det er meget rimeligt, at ikkun meget Faa have hørt, at de skulde komme tilbage til Rådhuset og der slutte Afstemningen. Naar man nu dertil bemærker, at med Hensyn til en saadan Meddelelse maa det være ligegyldigt, hvad enten den høres af Faa eller Mange, naar det kun ikke er Meddelelsens Styk, kan dertil først erindres, at dette vilde kun gjælde, hvis der ikke forud var gaaet en vilkaarlig Fravigelse fra Lovens Forskrifter; men naar man har flyttet Lokalet mod Lovens Forskrifter, kan det ikke hjælpe, at man bagefter vil holde sig strikte til Lovens Bogstav og sige: Jeg har gjort Meddelelsen, Faa eller Ingen have hørt den, det maa være tilfrækkeligt alligevel. Dertil kommer et andet Punkt, som jeg ikke skal lægge megen Vægt paa, men dog

gjøre opmærksom paa. Valgformanden siger, at ikkun meget Faa hørte hans Meddelelse, men i Bilag I — Erklæringen fra den foreløbige Formand for Valgbestyrelsen — meddeles, at det paa selve Valgdagen, umiddelbart efter Raaringen og Forlangendet om skriftlig Afstemning, høit og tydelig mundtlig blev bekendtgjort fra Valgtribunen, hvor der skulde stemmes. Nu forstaar jeg ikke rettere, end at denne Meddelelse, som den foreløbige Valgformand omtaler, og den anden Meddelelse maa være givne i eet Vandedræt; men hvorledes det da kan være gaaet til, at det Halve af en Sætning er bleven forkyndt høit og tydelig, og den anden Halvdel af Sætningen ikke er bleven hørt, det forstaar jeg ikke. Dette har imidlertid ikke saa Meget at sige, da det er givet, at der ikke er fremkommet en fyldestgjørende Meddelelse fra Valgformanden om, hvor Afstemningen skulde slutes. Med Hensyn til de 10 Minuter skal jeg ikke sige Meget; at det er mod Valgloven, indrømmer selv det ærede Mindretal (Nimestad); men han mener, at det kan regnes ud, at det ikke har havt Noget at sige. Jeg skal ikke gaa ind paa hans Regnestykke, men kun bemærke, at jeg tror, der kan gjøres andre Regnestykker. Det er jo slet ikke saa aldeles exakt oplyst, at der i Rådhuset kun er afgivet 3 Stemmer. Jeg skal oplyse, at det af en Listerør, Andersen Tranberg, en Mand, hvis Paalidelighed staar høvet over enhver Tvivl, bestemt er fastholdt i Forhøret, at der i de 10 Minuter er modtaget 2 Stemmer til hans Liste, men jeg tror ikke, at man kommer til noget Resultat ved at spille Liden med at forhandle, om der er afgivet 1, 2, 3 eller flere Stemmer i denne Lidsfrist. Det fjerde Punkt, som vi have fremhævet, har ikke saa Meget at sige, men det er dog taget med, og det er dette, at Valgbogen ikke meddeler, at Formanden har bekendtgjort Afstemningens Afslutning. Dertil siger det ærede Medlem for Rjødshavn's 1ste Valgkreds (Nimestad), at det er aldeles ligegyldigt, det er intetsteds paabudt, at Valgbogen skal indeholde dette. Jeg har af Forhørene faaet Data frem, der bestyrke min Opfattelse, at dette Bud heller ikke er iagttaget, men jeg skal ikke her komme nærmere ind paa det, da det kun er et underordnet Punkt. Dernæst anker Flertallet over, at man har taget Bestemmelse om, at Interpellanterne ikke skulde have Afgang til Tribunen. Dertil siger det ærede Medlem for Rjødshavn's 1ste Valgkreds, at det ikke er i nogen Strid med Valgloven. Utsaa, man har Ret til at interpellere — det har enhver Tilstedeværende Ret til paa Valgdagen —, men der er ikke Noget til Ginder for, at Valgbestyrelsen lægger saadanne faktiskke Gindringer iven for denne Rets Udøvelse, at den i mange Tilfælde bliver til Ingenting. Thi det er Noget, som jeg ikke behøver at give en længere Udvikling af, for at man skal indse det, at, naar det er en stærkt